

Sygn. akt VIII U 1035/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy M. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania M. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 marca 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

VIII U 1035/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 12 marca 2015 roku zobowiązał M. Ś. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 stycznia 2014 roku do 31 lipca 2014 roku oraz od 1 września 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku w kwocie 7780,40 zł (k. 96 a.r.).

W dniu 9 kwietnia 2015 roku M. Ś. złożył do ZUS O/L. podanie z prośbą o odstąpienie od żądania należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w wysokości 7780,40 zł. Podniósł, iż w dniu 8 kwietnia 2014 roku złożył do ZUS stosowny wniosek o wstrzymanie wypłaty świadczenia od miesiąca maja 2014 roku. Jednocześnie stwierdził, iż poczuwa się do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za miesiące styczeń, luty, marzec i kwiecień 2014 roku (k. 94 a.r.).

W dniu 8 czerwca 2015 roku M. Ś. złożył w organie rentowym pismo zatytułowane „Odwołanie od wezwania do zapłaty”, w którym domagał się skierowania jego odwołania na drogę sądową, gdyż taka była intencja jego pisma, które złożył w Oddziale ZUS L. dnia 9 kwietnia 2015 roku (k. 2 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego odrzucenie. Podniósł, iż wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji z dnia 12 marca 2015 roku w dniu 8 czerwca 2015 roku, a więc po upływie miesiąca od doręczenia decyzji. Natomiast pismo z dnia 9 kwietnia o nazwie „podanie” nie wskazywało na to, iż jest odwołaniem od decyzji z dnia 12 marca 2015 roku, dlatego nie mogło zostać skierowane na drogę postępowania sądowego (k. 3-4v a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. Ś. od dnia 16 stycznia 2009 roku do dnia 31 marca był uprawniony do renty socjalnej, przyznanej decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 11 marca 2009 roku i prawo to było przedłużane kolejnymi decyzjami ZUS O/L. na dalsze okresy (decyzje k. 33, 51, 64, 88, tom III a.r.).

Wnioskodawca od dnia 1 lipca 2013 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w(...) L. i z tytułu tego zatrudnienia w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku osiągnął przychód w wysokości 36.627,28 zł (zaświadczenie z(...) L. z dnia 20 lutego 2015 roku k. 90, tom III a.r.).

Pismem z dnia 8 kwietnia 2014 roku M. Ś. zwrócił się do ZUS O/L. z prośbą o zawieszenie wypłaty renty socjalnej od miesiąca maja 2014 roku (k. 74, tom III a.r.). Pomimo tego renta socjalna w dalszym ciągu była mu wypłacana do 31 grudnia 2014 roku (bezsporne).

Decyzją z dnia 12 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zobowiązał M. Ś. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z tytułu renty socjalnej za okres od 1 stycznia 2014 roku do 31 lipca 2014 roku oraz od 1 września 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku w kwocie 7.780,40 zł (k. 96, tom III a.r.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, iż nie jest zasadny wniosek organu rentowego o odrzucenie odwołania. Wnioskodawca w dniu 9 kwietnia 2015 roku złożył w organie rentowym pismo zatytułowane „Podanie” i w odwołaniu złożonym w dniu 8 czerwca 2015 roku podniósł, iż intencją tego pisma było skierowanie sprawy na drogę sądową. Analiza treści pisma z dnia 9 kwietnia 2015 roku potwierdza stanowisko wnioskodawcy, bowiem pismo to zawiera merytoryczne zarzuty pod adresem decyzji z dnia 12 marca 2015 roku, dlatego należy uznać, iż było ono w istocie odwołaniem od decyzji z dnia 12 marca 2015 roku i zostało złożone w terminie.

Przechodząc do oceny zasadności odwołania wnioskodawcy, należy stwierdzić, iż nie jest ono zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U.2013.982 j.t.) prawo do renty socjalnej zawieszają się za miesiąc, w którym zostały osiągnięte przychody, o których mowa w ust. 1-5a, w łącznej kwocie wyższej niż 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych.

Zgodnie z art. 138 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.) oraz art. 84 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 j.t.), osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu tej ustawy uważa się między innymi świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Wnioskodawca został pouczony o okolicznościach powodujących utratę prawa do renty socjalnej. Ponadto został zobowiązany do informowania organu wypłacającego świadczenie o wszelkich okolicznościach powodujących zmianę uprawnień. Takie pouczenie znajduje się na odwrocie otrzymanych przez niego decyzji z ZUS.

Wnioskodawca w miesiącach od stycznia 2014 roku do lipca 2014 roku i od września 2014 roku do grudnia 2014 roku osiągnął przychody w wysokości powodującej zawieszenie prawa do renty socjalnej.

Wnioskodawca w toku postępowania przed Sądem nie kwestionował kwot przychodu za 2014 roku, ani kwoty nienależnie pobranych świadczeń, wskazanej w zaskarżonej decyzji. Domagał się natomiast ustalenia, iż nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od maja do grudnia 2014 roku, ponieważ złożył do ZUS pismo, w którym wnosił o zawieszenie renty socjalnej (k. 11v a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego, nie zachodzą przesłanki uznania zaskarżonej decyzji za niezasadną z powodów wskazanych przez skarżącego.

Zgodnie z art. 138 ust. 4 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach - za okres dłuższy niż 3 lata.

Celem tego przepisu jest ograniczenie odpowiedzialności osoby, która pobrała nienależne świadczenie ze względu na to, że wypełniła ciążący na niej obowiązek powiadomienia Zakładu o okolicznościach mających wpływ na prawo do tego świadczenia, a mimo to, na skutek błędu organu rentowego, było ono nadal wypłacane.

Innymi słowy, zawiadomienie organu rentowego o zajściu okoliczności powodujących zawieszenie prawa do świadczenia powoduje złagodzenie sankcji zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, poprzez ograniczenie obowiązku jego zwrotu do 12 miesięcy, ale nie całkowite zwolnienie z tego obowiązku.

Mając na uwadze wyżej wskazane argumenty zasadnym było zobowiązanie M. Ś. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za sporny okres, tak więc zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo.

Mając powyższe rozważania na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.